C/2024/3888

1.7.2024

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 mai 2024 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – Procedură penală împotriva CH

(Cauza C-15/24 PPU ([1]), Stachev ([2]))

[Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Directiva 2013/48/UE – Dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale – Articolul 3 alineatul (6) litera (b) – Derogare temporară de la dreptul de a avea acces la un avocat în circumstanțe excepționale – Articolul 9 – Renunțare la prezența sau la asistența unui avocat – Condiții – Articolul 12 alineatul (2) – Respectarea dreptului la apărare și a echității procedurilor – Admisibilitatea probelor – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Renunțare scrisă a unei persoane analfabete suspectate la dreptul său de a avea acces la un avocat – Lipsa unei explicații cu privire la posibilele consecințe ale renunțării la acest drept – Implicații asupra unor acte de anchetă ulterioare – Decizie privind o măsură de siguranță adecvată – Aprecierea probelor obținute cu încălcarea dreptului de a avea acces la un avocat]

(C/2024/3888)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura penală principală

CH

cu participarea: Sofiyska rayonna prokuratura

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatul (6) litera (b) din Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate

   trebuie interpretat în sensul că,

   în lipsa transpunerii acestei dispoziții în ordinea juridică națională, organele de poliție ale statului membru în cauză nu pot invoca dispoziția menționată în privința unei persoane suspectate sau acuzate pentru a deroga de la aplicarea dreptului de a avea acces la un avocat, prevăzut în mod clar, precis și necondiționat de această directivă.

2) Articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/48

   trebuie interpretat în sensul că

   declarația de renunțare la dreptul de a avea acces la un avocat făcută de către o persoană analfabetă suspectată nu poate fi considerată conformă cu cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) menționat atunci când această persoană suspectată nu a fost informată, într-un mod care să țină seama în mod corespunzător de situația sa specifică, de posibilele consecințe ale unei asemenea renunțări și atunci când renunțarea respectivă nu a fost consemnată în conformitate cu dreptul procesual național, într-un mod care să permită verificarea respectării cerințelor menționate.

3) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2013/48

   trebuie interpretat în sensul că,

   în cazul renunțării de către o persoană vulnerabilă la dreptul de a avea acces la un avocat, în sensul articolului 13 din această directivă, această persoană trebuie să fie informată cu privire la posibilitatea de a revoca această renunțare înainte de a se proceda la orice act de anchetă ulterioară în cursul căruia, ținând seama de intensitatea și de importanța acestui act de anchetă, lipsa unui avocat poate dăuna în mod deosebit intereselor și drepturilor persoanei menționate.

([1]) JO C 2016, 18.3.2024.

([2]) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură..

4) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2013/48 coroborat cu articolul 47 primul și al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei jurisprudențe naționale în temeiul căreia o instanță care examinează implicarea unui inculpat într-o infracțiune pentru a determina caracterul adecvat al măsurii de siguranță care trebuie aplicată acestui inculpat este lipsită, la momentul adoptării unei decizii privind menținerea în detenție a inculpatului menționat, de posibilitatea de a aprecia dacă au fost obținute elemente de probă cu încălcarea prevederilor acestei directive și, dacă este cazul, de a înlătura astfel de elemente de probă.